

[Jørn Jespersen]

forvejen kendte produkter, som blot forbedres eller postuleres at blive forbedret en lille bitte smule med hensyn til deres behandlingsindikation, bivirkninger osv.

Industriens forskningsindsats tilrettelægges naturligvis – når der er tale om private firmaer, hvis mål er at øge fortjenesten – ud fra, hvilke produkter der bedst kan tjene pengene hjem. Den tilrettelægges derimod ikke ud fra sundhedspolitiske overvejelser om, hvad der mest effektivt ville bidrage til en forbedring af den samlede sundhedstilstand.

Også på anden vis er den private medicinindustri med til at skævvride sundhedsvæsenet. Den massive reklameindsats for lægemidler er med til at opretholde en forestilling om, at sygdomme kan kureres gennem medicinbehandling uden en aktiv indsats af patienten selv og uden ændringer i det omgivende miljø.

I mange tilfælde ses arbejdsbetingede sygdomme, som behandles medicinsk, uden at der skrives ind over for de forhold på arbejdspladserne, som har forårsaget sygdommene.

Medicinindustriens reklamepraksis lægger ligefrem op til dette. Dårlig ryg, stress og mavesår behandles ifølge reklamerne udelukkende medicinsk. Der findes ganske vist et nævn, som kontrollerer medicinindustriens reklamer, om oplysningerne er korrekte, om deres etiske aspekter er acceptable. Men dette nævn er nedsat af medicinindustrien selv, og det hører til de absolutte sjældenheder, at der gribes ind med reelle skridt imod de talrige eksempler på vildledende og, sundhedspolitisk vurderet, uetiske reklamer, som man kan se.

Også kontrollen med industriens smøring af lægerne via middage, udenlandsrejser osv. er overladt til industrien selv. Det er klart utilstrækkeligt.

Derfor er der behov for, at det i dag bliver vedtaget for det første at nedsætte en uafhængig offentlig lægemiddelinformation, som har til opgave at levere sammenlignende og lettilgængelig information til både læger og forbrugere. Jeg synes allerede, det er fremgået af sundhedsministerens svar på forespørgslen i dag, at det ikke er tilstrækkeligt med det, der findes af information over for lægerne. Det er stadig væk sådan, at præparater, der svarer til andre præparater på markedet, kan sælges til priser, der er mere end dobbelt så høje. Det er stadig væk sådan, at man kan finde en lang

række eksempler på sygdomme, som udelukkende bliver behandlet medicinsk. Derfor er det en offentlig opgave at sikre tilstrækkelig information.

Det er endvidere nødvendigt, at samfundet har hånd i hanke med, hvilke medicinalprodukter, der kommer på markedet. Der er ingen grund til, at behov, der er tilgodeset i forvejen, skal have nye præparater ind, og derfor må det offentlige sikre sig, at man kan afvise produkter, der er overflødige.

Endelig synes jeg nok, at debatten allerede i dag har vist, at der er grund til at få kulegravet hele området ved hjælp af en uafhængig kommission, der kan tage fat på industriens prisdannelse, reklamepraksis osv. Jeg har lidt svært ved at forstå begrundelsen for, at man ikke synes, der er behov for yderligere undersøgelser. Det er for SF helt afgørende, at vi får et ordentligt beslutningsgrundlag for i fremtiden for alvor at kunne kontrollere både priser, reklamepraksis og andre forhold inden for medicinindustrien – til gavn for både den enkelte forbruger, sundheden og samfundets økonomi.

Mejdahl (V):

Indledningsvis tak til sundhedsministeren for en god og fyldestgørende redegørelse!

Jeg vil prøve at tolke Venstres synspunkter på de spørgsmål, som er rejst over for sundhedsministeren. Vi har som overordnet mål at sikre forbrugerne gode og kontrollerede lægemidler til den lavest mulige forbrugerpris.

Når der nu tales om nedsættelse af medicinpriserne, vil man vel i første omgang fokusere på apotekerne; det er jo dér, vi som hovedregel henter den medicin, vi bruger.

Venstre er tilhænger af den decentrale apoteksstruktur, som vi kender, og de forsøg, som gøres landet over med at oprette små håndkøbsudsalg i butikker, specielt i landområderne, hilser vi velkommen. Vi mener, det er af stor betydning for forbrugerne, at vi har en god service på apoteksområdet. Det er den geografiske struktur med til at sikre, men det væsentlige er den faglige service og sikkerhedsmæssige ekspertise, der findes på det enkelte apotek. Apoteksbetjening er ikke kun at række en pakning over disken. Den service, vi får på vore apoteker, og den tryghed, en god service giver, koster penge, og det vil uvægerlig smitte af på medicinpriserne.